

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 19. decembra 2019*

„Odvolanie – Odmietnutie prístupu k rozhodnutiam Rady guvernérov Európskej centrálnej banky (ECB) – Protokol o štatúte Európskeho systému centrálnych bánk a ECB – Článok 10 ods. 4 – Dôvernosť zasadnutí – Výsledok rokovaní – Možnosť zverejnenia – Rozhodnutie 2004/258/ES – Prístup k dokumentom ECB – Článok 4 ods. 1 písm. a) – Dôvernosť rokovaní – Porušenie ochrany verejného záujmu“

Vo veci C-442/18 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie podané 5. júla 2018,

Európska centrálna banka (ECB), v zastúpení: F. Malfrère a M. Ioannidis, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci H.-G. Kamann, Rechtsanwalt,

odvolateľka,

ďalší účastník konania:

Espírito Santo Financial (Portugal) SGPS SA, so sídlom v Lisabone (Portugalsko), v zastúpení: L. Soares Romão, J. Shearman de Macedo a D. Castanheira Pereira, advogados,

žalobkyňa v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: podpredsedníčka Súdneho dvora R. Silva de Lapuerta, vykonávajúca funkciu predsedníčky prvej komory, sudcovia M. Safjan, L. S. Rossi, L. Bay Larsen (spravodajca) a C. Toader,

generálny advokát: P. Pikamäe,

tajomník: M. Longar, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 12. júna 2019,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 2. októbra 2019,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: angličtina.

Rozsudok

- 1 Svojím odvolaním Európska centrálna banka (ECB) navrhuje zrušenie rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie z 26. apríla 2018, Espírito Santo Financial (Portugal)/ECB (T-251/15, neuvverejnený, ďalej len „napadnutý rozsudok“, EU:T:2018:234), ktorým Všeobecný súd zrušil rozhodnutie ECB z 1. apríla 2015 o čiastočnom odmietnutí prístupu k niektorým dokumentom týkajúcim sa rozhodnutia ECB z 1. augusta 2014, týkajúceho sa Banco Espírito Santo SA (ďalej len „sporné rozhodnutie“).

Právny rámec

- 2 Odôvodnenie 3 rozhodnutia Európskej centrálnej banky 2004/258/ES zo 4. marca 2004 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskej centrálnej banky (Ú. v. EÚ L 80, 2004, s. 42; Mim. vyd. 01/005, s. 51), zmeneného rozhodnutím Európskej centrálnej banky (EÚ) z 21. januára 2015, ktorým sa mení rozhodnutie ECB/2004/3 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskej centrálnej banky (Ú. v. EÚ L 84, 2015, s. 64) (ďalej len „rozhodnutie 2004/258“), znie:

„K dokumentom ECB by sa mal poskytnúť širší prístup, pričom sa zároveň chráni nezávislosť ECB a národných centrálnych bánk (NCB) v súlade s článkom 108 Zmluvy a článkom 7 štatútu, ako aj dôvernosť určitých záležitostí špecifických pre výkon úloh ECB. Na zabezpečenie efektívnosti jej rozhodovacieho procesu, vrátane interných porád a príprav, sú rokovania na zasadnutiach orgánov ECB s rozhodovacími právomocami dôverné, pokiaľ príslušný orgán nerozhodne, že výsledok jeho rokovania sa zverejní.“

- 3 Článok 4 tohto rozhodnutia stanovuje:

„1. ECB odmietne prístup k dokumentu v prípade, ak by sa jeho zverejnením porušila ochrana:

a) verejného záujmu týkajúceho sa:

- dôvernosti zasadnutí [rokovaní – *neoficiálny preklad*] orgánov ECB s rozhodovacími právomocami, Rady pre dohľad a ostatných orgánov zriadených nariadením (EÚ) č. 1024/2013,

...“

- 4 V súlade s článkom 7 ods. 1 uvedeného rozhodnutia „do 20 pracovných dní od prijatia žiadosti alebo od prijatia spresnenia požadovaného v súlade s článkom 6 ods. 2 generálny riaditeľ sekretariátu ECB buď umožní prístup k požadovanému dokumentu a zabezpečí prístup v súlade s článkom 9, alebo v písomnej odpovedi uvedie dôvody úplného alebo čiastočného zamietnutia žiadosti a informuje žiadateľa o jeho práve podať opakovanú žiadosť v súlade s odsekom 2“.

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 5 Espírito Santo Financial (Portugal) SGPS SA (ďalej len „ESF“) je holdingovou spoločnosťou založenou podľa portugalského práva, ktorá bola jedným z hlavných akcionárov spoločnosti Banco Espírito Santo SA (ďalej len „BES“).
- 6 Od mája 2014 BES využila úverové operácie Eurosystemu a od 17. júla 2014 začala prijímať núdzovú likviditu od Banco de Portugal (Národná banka Portugalska).

- 7 Rada guvernérov ECB (ďalej len „Rada guvernérov“) 23. júla 2014 rozhodla, že až do ďalšieho riadneho zasadnutia nemá výhrady proti tomu, aby sa spoločnosti BES poskytla núdzová likvidita do určitého limitu.
- 8 Na návrh Výkonnej rady ECB z 28. júla 2014 (ďalej len „návrh z 28. júla 2014“) Rada guvernérov rozhodla v ten istý deň zachovať prístup spoločnosti BES k úverovým nástrojom menovej politiky (ďalej len „rozhodnutie z 28. júla 2014“). Výška úveru, ktorý bol poskytnutý spoločnosti BES, jej pobočkám a jej dcérskym spoločnostiam prostredníctvom úverových operácií Eurosystemu, bola ohraničená na úrovni, na akej sa nachádzala 28. júla 2014 (ďalej len „výška dotknutého úveru“). Toto rozhodnutie bolo zaznamenané do zápisnice, v ktorej bola tiež uvedená táto výška.
- 9 Na návrh Výkonnej rady ECB z 1. augusta 2014 (ďalej len „návrh z 1. augusta 2014“) Rada guvernérov v ten istý deň rozhodla najmä o pozastavení prístupu spoločnosti BES k úverovým nástrojom menovej politiky z dôvodov obozretnosti a nariadila, aby BES vrátila celý úver poskytnutý v rámci Eurosystemu (ďalej len „rozhodnutie z 1. augusta 2014“). Toto rozhodnutie bolo zaznamenané do zápisnice, v ktorej bol takisto uvedený limit, do ktorého mohla Národná banka Portugalska núdzovú likviditu spoločnosti BES poskytnúť.
- 10 Za týchto okolností sa portugalské orgány rozhodli začať voči spoločnosti BES rezolučné konanie a následne bolo 27. októbra 2014 začaté konkurzné konanie na majetok ESF.
- 11 Listom z 5. novembra ESF požiadala ECB o prístup k rozhodnutiu z 1. augusta 2014, ako aj ku všetkým dokumentom, ktoré mala k dispozícii, súvisiacim s uvedeným rozhodnutím.
- 12 Listom zo 7. januára 2015 ECB odpovedala na túto žiadosť a priznala spoločnosti ESF úplný alebo čiastočný prístup k určitému počtu dokumentov vyžiadaných spoločnosťou ESF, medzi ktoré patrí najmä čiastočný prístup k výňatkom zo zápisníc, ktoré zaznamenávajú rozhodnutia z 28. júla a 1. augusta 2014, ako aj k návrhom z 28. júla a 1. augusta 2014.
- 13 Listom zo 4. februára 2015 ESF zaslala ECB opakovanú žiadosť, v ktorej uviedla, že odôvodnenie odmietnutia poskytnúť úplný prístup k niektorým požadovaným dokumentom poskytnuté ECB je príliš nejasné a všeobecné.
- 14 Okrem toho žiadala o prístup najmä k sumám, ktoré boli vynechané vo výňatkoch zo zápisníc zaznamenávajúcich rozhodnutia z 28. júla a 1. augusta 2014, ktoré jej boli poskytnuté, a to k výške predmetného úveru a k limitu, do ktorého mohla Národná banka Portugalska núdzovú likviditu spoločnosti BES poskytnúť, ako aj k určitým informáciám, ktoré boli utajené v návrhoch z 28. júla a 1. augusta 2014
- 15 Dňa 5. februára 2015 ECB uviedla, že odpoveď na jej opakovanú žiadosť poskytne najneskôr do 4. marca 2015. Dňa 5. marca 2015 však ECB predĺžila lehotu na odpoveď na túto žiadosť.
- 16 ECB sporným rozhodnutím z 1. apríla 2015 poskytla spoločnosti ESF dodatočné informácie uvedené v návrhoch z 28. júla a 1. augusta 2014. Vo zvyšnej časti potvrdila odmietnutie poskytnúť prístup k utajeným sumám uvedeným vo výňatkoch zo zápisníc, ktoré zaznamenávajú rozhodnutia Rady guvernérov z 28. júla a 1. augusta 2014, ako aj k niektorým vynechaným častiam návrhov z 28. júla a 1. augusta 2014.

Konanie na Všeobecnom súde a napadnutý rozsudok

- 17 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 14. mája 2015 ESF podala žalobu, v ktorej žiadala zrušenie implicitného rozhodnutia, ktoré ECB prijala 4. marca 2015, a sporného rozhodnutia, ako aj uloženie povinnosti nahradiť trovy konania ECB.

- 18 Návrh na zrušenie sporného rozhodnutia bol založený na štyroch žalobných dôvodoch. Prvé tri žalobné dôvody sa týkali súm, ktoré neboli uvedené vo výňatkoch zo zápisníc zaznamenávajúcich rozhodnutia z 28. júla a 1. augusta 2014, ktoré boli poskytnuté žalobkyni, a boli založené na porušení povinnosti odôvodnenia, na porušení článku 4 ods. 1 písm. a) prvej, druhej a siedmej zarážky rozhodnutia 2004/258, ako aj na porušení článku 4 ods. 2 prvej zarážky tohto rozhodnutia. Štvrtý žalobný dôvod sa týkal informácií, ktoré boli utajené v návrhoch z 28. júla a 1. augusta 2014 poskytnutých žalobkyni.
- 19 ECB navrhla zamietnuť túto žalobu a uložiť ESF povinnosť nahradiť trovy konania.
- 20 Všeobecný súd v prvom rade zamietol návrh na zrušenie implicitného rozhodnutia. V druhom rade zamietol výhrady vznesené proti odmietnutiu ECB poskytnúť prístup k limitu, do ktorého mohla byť poskytnutá núdzová likvidita, pričom toto odmietnutie považoval za odôvodnené na základe článku 4 ods. 1 písm. a) druhej a siedmej zarážky rozhodnutia 2004/258. Po tretie, pokiaľ ide o odmietnutie ECB priznať prístup k výške dotknutého úveru, Všeobecný súd konštatoval, že sporné rozhodnutie je nedostatočne odôvodnené, pokiaľ ide o výnimku stanovenú v článku 4 ods. 1 písm. a) prvej zarážke rozhodnutia 2004/258, a dospel k záveru, že druhý a tretí žalobný dôvod založený na porušení článku 4 ods. 1 písm. a) druhej a siedmej zarážky rozhodnutia 2004/258, ako aj článku 4 ods. 2 prvej zarážky tohto rozhodnutia, boli dôvodné v rozsahu, v akom sa týkali uvedenej sumy. Po štvrté Všeobecný súd vyhovel prvej časti štvrtého žalobného dôvodu týkajúcej sa informácií utajených v návrhoch z 28. júla a 1. augusta 2014.
- 21 V dôsledku toho Všeobecný súd v bode 1 výroku napadnutého rozsudku zrušil sporné rozhodnutie v rozsahu, v akom ECB odmietla prístup k výške dotknutého úveru, ako aj k utajeným informáciám v návrhoch z 28. júla a 1. augusta 2014. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol a rozhodol, že ESF a ECB znášajú svoje vlastné trovy konania.

Návrhy účastníkov odvolacieho konania

- 22 ECB svojím odvolaním navrhuje, aby Súdny dvor:
- zrušil prvý bod výroku napadnutého rozsudku,
 - zamietol žalobu podanú na prvom stupni v rozsahu, v akom sa týka odmietnutia ECB zverejniť výšku dotknutého úveru,
 - subsidiárne vrátil vec Všeobecnému súdu na rozhodnutie a
 - uložil spoločnosti ESF povinnosť nahradiť dve tretiny trov konania a ECB jednu tretinu trov konania.
- 23 ESF navrhuje, aby Súdny dvor:
- zamietol odvolanie a
 - uložil ECB povinnosť nahradiť trovy konania.

O odvolaní

- 24 Na podporu svojho odvolania ECB uvádza jediný odvolací dôvod založený na nesprávnom právnom posúdení, ktorého sa dopustil Všeobecný súd pri výklade článku 10 ods. 4 Protokolu č. 4 o štatúte Európskeho systému centrálnych bánk a Európskej centrálnej banky (ďalej len „Protokol o ESCB a ECB“), ako aj článku 4 ods. 1 písm. a) prvej zarážky rozhodnutia 2004/258.

Argumentácia účastníkov konania

- 25 ECB tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď sa v bodoch 124 a 161 napadnutého rozsudku v spojení s jeho bodmi 54 až 56 a 75 až 81 domnieval, že miera voľnej úvahy, ktorou disponuje Rada guvernérov v súvislosti so zverejnením svojich zápisníc, sa musí vykonávať za podmienok a v medziach rozhodnutia 2004/258. Všeobecný súd sa teda nesprávne domnieval, že ECB mala poskytnúť odôvodnenie, v ktorom by vysvetlila, ako by prístup k informáciám uvedeným v zápisniciach zo zasadnutí Rady guvernérov a zaznamenávajúcich jej rozhodnutia mohol konkrétne a skutočne narušiť ochranu verejného záujmu týkajúceho sa dôvernosti rokovaní orgánov ECB s rozhodovacími právomocami.
- 26 Podľa ECB sa článok 4 ods. 1 písm. a) rozhodnutia 2004/258 má vykladať v súlade s článkom 10 ods. 4 prvou vetou Protokolu o ESCB a ECB, ktorý stanovuje všeobecnú zásadu dôvernosti zasadnutí Rady guvernérov, pričom táto dôvernosť zahŕňa všetky zápisnice Rady guvernérov, vrátane tých, ktoré odrážajú výsledky rokovaní.
- 27 ECB tiež tvrdí, že článok 10 ods. 4 druhá veta Protokolu o ESCB a ECB zakotvuje výnimku zo všeobecnej zásady dôvernosti tým, že Rada guvernérov umožňuje prostredníctvom pozitívneho a diskrečného rozhodnutia zverejniť výsledok svojich rokovaní. Táto miera voľnej úvahy, ktorou disponuje Rada guvernérov, nemôže byť obmedzená rozhodnutím 2004/258, ktoré sa obmedzuje na to, že vo svojom článku 4 ods. 1 písm. a) prvej zarážke potvrdzuje zásadu dôvernosti.
- 28 ECB okrem toho tvrdí, že článok 10 ods. 4 tohto protokolu výslovne stanovuje, že iba Rada guvernérov môže sama rozhodnúť o zverejnení svojich vlastných zápisníc, zatiaľ čo podľa rozhodnutia 2004/258 o zverejnení dokumentov ECB rozhoduje generálny riaditeľ sekretariátu a Výkonnej rady.
- 29 ECB sa domnieva, že nie je povinná poskytnúť vysvetlenia, pokiaľ ide o otázku, prečo by zverejnenie zápisníc Rady guvernérov mohlo konkrétne a skutočne ohroziť verejný záujem na dôvernosti rokovaní Rady guvernérov. Je pravda, že ECB podlieha všeobecnej povinnosti odôvodniť svoje rozhodnutia. Je teda povinná vysvetliť, že niektoré z požadovaných informácií sa nachádzajú v týchto zápisniciach, a preto patria do pôsobnosti článku 10 ods. 4 uvedeného protokolu a článku 4 ods. 1 písm. a) prvej zarážky rozhodnutia 2004/258. Existuje však domnienka dôvernosti stanovená v článku 10 ods. 4 toho istého protokolu, podľa ktorej by zverejnenie zápisníc ohrozilo nezávislosť a účinnosť rozhodovacieho procesu ECB.
- 30 ESF tvrdí, že ECB v odvolaní v podstate opakuje tvrdenia uvedené pred Všeobecným súdom. Spresňuje preto, že jej stanovisko je rovnaké ako stanovisko, ktoré už vyjadrila pred Všeobecným súdom.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 31 Na úvod treba pripomenúť, že z článku 256 ods. 1 druhého pododseku ZFEÚ, článku 58 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie a článku 168 ods. 1 písm. d) Rokovacieho poriadku Súdneho dvora vyplýva, že v odvolaní musí byť presne uvedené, ktoré časti rozsudku, ktorého zrušenie sa navrhuje, sa napádajú, ako aj právne tvrdenia, ktoré tento návrh osobitným spôsobom podporujú (rozsudok z 29. júla 2019, Bayerische Motoren Werke a Freistaat Sachsen/Komisia, C-654/17 P, EU:C:2019:634, bod 71).
- 32 Hoci ECB navrhuje zrušenie bodu 1 výroku napadnutého rozsudku, podľa ktorého sa sporné rozhodnutie zrušuje v rozsahu, v akom ním bol zamietnutý prístup k výške dotknutého úveru, a jednak k utajeným informáciám, ktoré boli uvedené v návrhoch Výkonnej rady ECB z 28. júla a 1. augusta 2014, nerozvíja nijaký dôvod ani tvrdenie týkajúce sa zrušenia tohto rozhodnutia Všeobecným súdom v súvislosti so zamietnutím prístupu k utajeným informáciám v týchto návrhoch Výkonnej rady ECB. Preto treba túto časť odvolania považovať za neprípustnú.

- 33 Pokiaľ ide o časť odvolania, ktorá sa týka analýzy Všeobecného súdu týkajúcej sa sporného rozhodnutia v rozsahu, v akom sa týmto rozhodnutím zamietá prístup k výške dotknutého úveru, treba uviesť, že v bode 80 napadnutého rozsudku Všeobecný súd konštatoval, že podľa článku 10 ods. 4 druhej vety Protokolu o ESCB a ECB môže Rada guvernérov rozhodnúť, že zverejní výsledok svojich rokovaní. Ďalej dospel k záveru, že rozhodnutia prijaté Radou guvernérov a v dôsledku toho zápisnice, ktoré ich zaznamenávajú, nemajú absolútnu ochranu, pokiaľ ide o ich sprístupnenie, a že miera voľnej úvahy, ktorou v tejto súvislosti disponuje, sa musí vykonávať za podmienok a v medziach stanovených rozhodnutím 2004/258.
- 34 Okrem toho v bodoch 122 a 123 Všeobecný súd predovšetkým konštatoval, že výška dotknutého úveru bola uvedená v zápisnici zaznamenávajúcej rozhodnutie z 28. júla 2014 a že ECB sa na účely zamietnutia zverejnenia tejto sumy odvoláva na článok 4 ods. 1 písm. a) prvú zarážku rozhodnutia 2004/258 a článok 10 ods. 4 Protokolu o ESCB a ECB.
- 35 V bode 124 napadnutého rozsudku Všeobecný súd dospel k záveru, že ECB dostatočne neodôvodnila sporné rozhodnutie, pretože mala na jednej strane vysvetliť dôvody, pre ktoré suma nesprístupnená žalobkyni v rámci čiastočného prístupu k dokumentu, o ktorý táto spoločnosť požiadala, patrila do oblasti, na ktorú sa vzťahuje výnimka stanovená v článku 4 ods. 1 písm. a) prvej zarážke rozhodnutia 2004/258, a na druhej strane poskytnúť odôvodnenie umožňujúce pochopiť a overiť, ako by konkrétne a skutočne prístup k tejto informácii ohrozil všeobecný záujem na dôvernosti rokovaní orgánov ECB s rozhodovacími právomocami.
- 36 Treba uviesť, že takáto požiadavka odôvodnenia vyplýva nevyhnutne z výkladu článku 4 ods. 1 písm. a) prvej zarážky rozhodnutia 2004/258, podľa ktorého je dôvernosť výsledku rokovaní Rady guvernérov zaručená len vtedy, ak jeho zverejnenie ohrozuje ochranu verejného záujmu.
- 37 Je pravda, že sa zdá, že znenie článku 4 ods. 1 písm. a) prvej zarážky tohto rozhodnutia sa môže vykladať tak, ako ho vyložil Všeobecný súd v rozsahu, v akom stanovuje, že ECB odmietne prístup k dokumentu v prípade, keď by sa jeho zverejnením porušila ochrana verejného záujmu týkajúceho sa dôvernosti rokovaní orgánov ECB s rozhodovacími právomocami, medzi ktoré patrí Rada guvernérov.
- 38 V tejto súvislosti treba uviesť, že článok 7 ods. 1 uvedeného rozhodnutia priznáva generálnemu riaditeľovi sekretariátu ECB výber medzi sprístupnením požadovaného dokumentu a oznámením dôvodov úplného alebo čiastočného zamietnutia prístupu žiadateľovi.
- 39 Výklad, z ktorého vychádza záver Všeobecného súdu, teda znamená, že riaditeľovi prináleží overiť, či by zverejnenie výsledku rokovaní narušilo verejný záujem na dôvernosti týchto rokovaní, a ak by to tak nebolo, sprístupniť dokument, ktorý zaznamenáva tento výsledok.
- 40 Z ustálenej judikatúry Súdneho dvora však vyplýva, že text sekundárneho práva Únie sa musí, pokiaľ je to možné, vykladať v zmysle jeho súladu s ustanoveniami Zmlúv (rozsudok zo 16. apríla 2015, Parlament/Rada, C-540/13, EU:C:2015:224, bod 38 a citovaná judikatúra).
- 41 Ako uviedla ECB, článok 10 ods. 4 druhá veta Protokolu o ESCB a ECB stanovuje, že Rade guvernérov prináleží rozhodnúť, či je potrebné zverejniť výsledok jej rokovaní, zatiaľ čo, ako vyplýva z bodu 38 tohto rozsudku, článok 7 ods. 1 rozhodnutia 2004/258 priznáva generálnemu riaditeľovi sekretariátu ECB výber medzi sprístupnením požadovaného dokumentu a oznámením dôvodov úplného alebo čiastočného neposkytnutia tohto prístupu žiadateľovi.
- 42 Za týchto podmienok riaditeľ môže rozhodnúť, či je vhodné poskytnúť prístup k výsledku rokovaní, zasahujúc tak do výlučnej právomoci zverenej Rade guvernérov podľa článku 10 ods. 4 druhej vety uvedeného protokolu.

- 43 Na účely ochrany tejto právomoci je preto potrebné dospieť k záveru, že článok 4 ods. 1 písm. a) rozhodnutia 2004/258 v spojení s článkom 10 ods. 4 druhou vetou Protokolu o ESCB a ECB sa má vykladať tak, že chráni dôvernú výsledku rokovaní Rady guvernérov, pričom nie je potrebné, aby zamietnutie prístupu k dokumentom, ktoré obsahujú tento výsledok, podliehalo podmienke, že zverejnenie tohto výsledku ohrozuje ochranu verejného záujmu.
- 44 V dôsledku toho je podľa článku 4 ods. 1 písm. a) prvej zarážky a článku 7 ods. 1 uvedeného rozhodnutia generálny riaditeľ sekretariátu ECB povinný odmietnuť sprístupnenie výsledku rokovaní Rady guvernérov, okrem prípadu, že Rada guvernérov sa ho rozhodla úplne alebo čiastočne zverejniť.
- 45 Okrem toho treba uviesť, že takýto výklad je podporený znením odôvodnenia 3 rozhodnutia 2004/258, podľa ktorého sú zasadnutia orgánov ECB s rozhodovacími právomocami dôverné, s výnimkou prípadu, keď sa dotknutý orgán rozhodne zverejniť výsledok svojich rokovaní.
- 46 Odôvodnenie odmietnutia sprístupniť výsledok rokovaní Rady guvernérov sa tak môže obmedziť na odkaz na článok 4 ods. 1 písm. a) prvú zarážku rozhodnutia 2004/258 pre dokumenty, ktoré odrážajú výsledok týchto rokovaní.
- 47 V dôsledku toho Všeobecný súd v bode 124 napadnutého rozsudku nesprávne konštatoval, že ECB mala na jednej strane vysvetliť dôvody, pre ktoré suma nesprístupnená žalobkyni v rámci čiastočného prístupu k dokumentu požadovanému touto spoločnosťou patrila do oblasti, na ktorú sa vzťahuje výnimka stanovená v článku 4 ods. 1 písm. a) prvej zarážke rozhodnutia 2004/258, a na druhej strane poskytnúť odôvodnenie umožňujúce pochopiť a overiť, ako konkrétne a skutočne by prístup k tejto informácii ohrozil verejný záujem týkajúci sa dôvernosti rokovaní orgánov ECB s rozhodovacími právomocami. Týmto rozhodnutím sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia.
- 48 Preto treba zrušiť bod 1 výroku napadnutého rozsudku v rozsahu, v akom v tomto bode Všeobecný súd zrušil sporné rozhodnutie v rozsahu, v akom ECB týmto rozhodnutím odmietla prístup k výške dotknutého úveru.

O spore v prvostupňovom konaní

- 49 V súlade s článkom 61 prvým odsekom Štatútu Súdneho dvora Európskej únie ak je odvolanie dôvodné, Súdny dvor zruší rozhodnutie Všeobecného súdu. Súdny dvor môže sám rozhodnúť s konečnou platnosťou vo veci samej, ak to stav konania dovoľuje.
- 50 V tomto prípade to tak je.
- 51 Keďže, ako vyplýva najmä z bodu 47 tohto rozsudku, analýza Všeobecného súdu týkajúca sa prvého dôvodu vzneseného v prvostupňovom konaní v časti týkajúcej sa odmietnutia sprístupniť výšku dotknutého úveru vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, je potrebné analyzovať tento žalobný dôvod, ako aj druhý žalobný dôvod vznesený v prvostupňovom konaní v rámci výhrady založenej na porušení článku 4 ods. 1 písm. a) prvej zarážky rozhodnutia 2004/258.
- 52 Svojím prvým žalobným dôvodom vzneseným v prvostupňovom konaní v časti týkajúcej sa odmietnutia sprístupniť výšku dotknutého úveru žalobkyňa ECB vytýkala, že si nespĺnila povinnosť odôvodnenia, keď tento prístup odmietla na základe článku 4 ods. 1 písm. a) prvej zarážky rozhodnutia 2004/258.
- 53 Svojím druhým žalobným dôvodom žalobkyňa spochybňovala dôvodnosť uplatnenia článku 4 ods. 1 písm. a) prvej zarážky uvedeného rozhodnutia na účely odôvodnenia odmietnutia sprístupniť výšku dotknutého úveru. Konkrétne tvrdí, že túto sumu nemožno považovať za sumu, ktorá je súčasťou

rokovaní orgánov ECB s rozhodovacími právomocami, a že požadované informácie sa nezdali byť dôvernými, pretože Národná banka Portugalska zverejnila sumu, ktorú by sprístupnenie výňatkov z rozhodnutí Rady guvernérov umožnilo potvrdiť.

- 54 V tejto súvislosti podľa ustálenej judikatúry platí, že hoci z odôvodnenia aktu Únie, ktoré vyžaduje článok 296 druhý odsek ZFEÚ, musia jasne a jednoznačne vyplývať úvahy inštitúcie, ktorá akt prijala, takým spôsobom, aby sa dotknuté osoby mohli oboznámiť s dôvodmi prijatého opatrenia a Súdny dvor mohol vykonať svoje preskúmanie, nie je potrebné, aby uvádzalo všetky relevantné právne alebo skutkové okolnosti. Dodržanie povinnosti odôvodnenia sa okrem toho musí posúdiť nielen vzhľadom na znenie aktu, ale aj vzhľadom na jeho kontext, ako aj vzhľadom na všetky právne predpisy upravujúce dotknutú oblasť (rozsudok z 11. decembra 2018, Weiss a i., C-493/17, EU:C:2018:1000, body 31 a 33, ako aj citovaná judikatúra).
- 55 Vzhľadom na bod 46 tohto rozsudku treba konštatovať, že odôvodnenie poskytnuté ECB umožnilo žalobkyni pochopiť, že ECB sa odvolávala na dôvernosť, ktorá sa vzťahovala na výsledok rokovaní s cieľom zamietnuť prístup k výške dotknutého úveru, a že išlo o dokument, ktorý odrážal tento výsledok. Treba teda konštatovať, že sporné rozhodnutie bolo z právneho hľadiska dostatočne odôvodnené.
- 56 Okrem toho, pokiaľ ide o výhrady vo veci samej, stačí uviesť, že z bodu 43 tohto rozsudku vyplýva, že dôvernosť výsledkov rokovaní Rady guvernérov je zaručená bez toho, aby bolo potrebné, aby tento výsledok odrážal tieto rokovania. Okrem toho, pokiaľ sa možno odvolávať na dôvernosť výsledku rokovaní, ak ECB tento výsledok nezverejnila, okolnosť, že približná výška dotknutého úveru bola uverejnená Národnou bankou Portugalska, sama osebe nemôže ECB zaväzovať, aby oznámila túto výšku. Z toho vyplýva, že ECB neporušila článok 4 ods. 1 písm. a) prvú zarážku rozhodnutia 2004/258, keď na základe tohto ustanovenia odmietla sprístupniť výšku dotknutého úveru.
- 57 V dôsledku toho treba prvý a druhý žalobný dôvod, ktoré boli uvedené v prvostupňovom konaní, zamietnuť v rozsahu, v akom sa týkajú odmietnutia ECB na základe článku 4 ods. 1 písm. a) prvej zarážky rozhodnutia 2004/258 sprístupniť výšku dotknutého úveru.

O trovách

- 58 Podľa článku 184 ods. 2 rokovacieho poriadku ak je odvolanie dôvodné a Súdny dvor sám rozhodne s konečnou platnosťou vo veci samej, potom rozhodne aj o trovách konania. Podľa článku 138 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku uplatniteľného na konanie o odvolaní na základe jeho článku 184 ods. 1 účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.
- 59 Článok 138 ods. 3 tohto rovnakého rokovacieho poriadku uplatniteľný na konanie o odvolaní na základe jeho článku 184 ods. 1 stanovuje, že ak mali účastníci konania úspech len v časti predmetu konania, každý z nich znáša svoje vlastné trovy konania. Ak sa to však zdá oprávnené vzhľadom na okolnosti prípadu, Súdny dvor môže rozhodnúť, že účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť časť trov konania druhého účastníka konania.
- 60 V prejednávanej veci bolo odvolaniu ECB čiastočne vyhovené a čiastočne bolo vyhlásené za neprípustné a žalobe podanej na Všeobecný súd zo strany spoločnosti ESF bolo po preskúmaní Súdnym dvorom vyhovené, len pokiaľ ide o odmietnutie poskytnúť prístup k utajeným informáciám v návrhoch Výkonnej rady z 28. júla a 1. augusta 2014, je opodstatnené rozhodnúť, že ESF znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť tretinu trov konania, ktoré vynaložila ECB tak v prvostupňovom konaní, ako aj v odvolacom konaní. ECB znáša zostávajúcu časť svojich vlastných trov konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

- 1. Bod 1 výroku rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie z 26. apríla 2018, Espírito Santo Financial (Portugal)/ECB (T-251/15, EU:T:2018:234), sa zrušuje v rozsahu, v akom Všeobecný súd zrušil rozhodnutie Európskej centrálnej banky (ECB) z 1. apríla 2015 o čiastočnom odmietnutí prístupu k určitým dokumentom súvisiacim s rozhodnutím ECB z 1. augusta 2014 týkajúcim sa Banco Espírito Santo SA v rozsahu, v akom ECB týmto rozhodnutím odmietla sprístupniť výšku úveru uvedenú vo výňatkoch zo zápisnice zaznamenávajúcej rozhodnutie Rady guvernérov ECB z 28. júla 2014.**
- 2. V zostávajúcej časti sa odvolanie zamieta.**
- 3. Žaloba spoločnosti Espírito Santo Financial (Portugal) SGPS SA sa zamieta v rozsahu, v akom navrhuje zrušenie rozhodnutia Európskej centrálnej banky (ECB) z 1. apríla 2015 o čiastočnom odmietnutí prístupu k určitým dokumentom súvisiacim s rozhodnutím ECB z 1. augusta 2014 týkajúcim sa Banco Espírito Santo SA v rozsahu, v akom ECB týmto rozhodnutím odmietla sprístupniť výšku úveru uvedenú vo výňatkoch zo zápisnice zaznamenávajúcej rozhodnutie Rady guvernérov ECB z 28. júla 2014.**
- 4. Espírito Santo Financial (Portugal) SGPS SA znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť tretinu trov konania vynaložených Európskou centrálnou bankou (ECB) v tomto odvolacom konaní, ako aj v prvostupňovom konaní.**
- 5. Európska centrálna banka (ECB) znáša dve tretiny svojich trov konania vynaložených v tomto odvolacom konaní, ako aj v prvostupňovom konaní.**

Podpisy